

I KDYŽ
NECHÁPEME,
JSME

JOSEF KNOFLÍČEK

III. OD ADAMA
K NOEMU

I KDYŽ NECHÁPEME, JSME

Úvod

Věřím tomu, že vše, co je napsané v Písmu, je napsané pro nás, pro mne. Když čtu verše Písma a to i ty, které popisují dávnou minulost, vidím často sebe jak bojuji sám se sebou, s člověkem, s Bohem... Vidím, svůj příběh a příběhy mých sourozenců v Kristu a vidím také východiska z problémů, „světlo na konci tunelu“, ale především velkou Boží lásku k lidem, Božím dětem, ke mně samotnému.

Vidím, že Bůh se nemění. Je stejný jak před stvořením světa, ale i dnes v době milosti.

Proto i tento díl je spíše o mě a o nás, kteří žijeme dnes, i když budeme číst o době před potopou.

OD ADAMA K NOEMOVI

1.

Adam se miloval se svou ženou Evou a ta počala a porodila Kaina. Tehdy řekla: „Získala jsem od Hospodina muže!“ Porodila také Ábela, jeho bratra. Ábel se pak stal pastýřem ovcí, ale Kain obdělával půdu. Po nějaké době se stalo, že Kain přinesl Hospodinu oběť z plodů země, zatímco Ábel ji přinesl z prvorozených ovcí svého stáda a z jejich tuku. Hospodin našel zalíbení v Ábelovi a v jeho oběti, ale v Kainovi a jeho oběti zalíbení nenašel. Kaina to rozlítilo, až se mu zkrivila tvář. Hospodin tedy Kainovi řekl: „Proč se zlobíš? Proč máš zkrivenou tvář? Copak tě nepřijmu, když budeš jednat dobře? Když ale nebudeš jednat dobře, pak ve dveřích číhá hřích a dychtí po tobě. Ty ale máš nad ním panovat.“ Genesis 4:1-7

Někdy je těžké pochopit některé verše z Písma. Nejde o verše, ale jejich obsah, jejich poselství pro nás. Veškerá Písma byla napsána pro naše ponaučení¹. Proto výklad jednotlivých částí Písma najdeme opět v Písmu. Nemusíme hledat jinde. Písmo se vykládá samo sebou. Proto je musíme znát, číst a přemýšlet nad tím, co nám říká. Jedním z takových míst je pochopení proč Bůh přijal oběť Ábelovu a v Kainově zalíbení nenašel. Můžeme se nechat svést z cesty tím, že se budeme zabývat fyzickým obsahem obětí (maso/obilí) a rozebírat je ze všech stran.

¹ Římanům 15:4

Bůh se nedívá na to fyzické, ale na to, co je v srdci člověka. Přečtěme si, co Bůh říká Izraelitům ohledně jejich obětí: *K čemu jsou mi všechny ty vaše oběti? praví Hospodin. Mám už dost beraních zápalů i sádla tučných dobytčat. Krev býků, kozlů a beránků mi není příjemná. Že se mi vůbec chodíte ukazovat! Kdo si myslíte, že o to stojí, abyste šlapali po mých nádvořích? Přestaňte přinášet marné oběti! Kouř kadidla je mi odporný. Všechna ta novoluní, soboty, slavnosti – ta vaše zlá shromáždění nesnáším! Ta vaše novoluní, ty vaše svátky – jak se mi z duše protiví! Jsou mi břemenem, nemohu už je vydržet. Proto když ke mně vzpínáte ruce, zakrývám si oči před vámi; když své modlitby hromadíte, neslyším. Ruce máte celé od krve – umyjte se a očistěte! Odkliděte mi už z očí zlo, jež jste páchali. Přestaňte jednat zle – jednat dobře se naučte! Prosazujte spravedlnost, podpořte utlačovaného, zjednejte sirotkovi právo a zastaňte se vdov! Potom to můžeme spolu probrat, praví Hospodin: Jsou-li vaše hříchy rudé jak šarlat, zbledají jako sníh. Jsou-li jak purpurová látka, budou jak vlna beránčí. Jste-li ochotní a poslušní, budete požívat darů země. Jste-li však vzpurní a odbojní, budete požíráni mečem. Izajáš 1:11-20*

Neříká Bůh to samé Kainovi? *Copak tě nepřijmu, když budeš jednat dobře? Když ale nebudeš jednat dobře, pak ve dveřích číhá hřích a dychtí po tobě. Ty ale máš nad ním panovat.* Bůh se nedíval na druh oběti, ale na srdce, myšlení a skutky, které dělali Abel a Kain. Z veršů jasně vyplývá, že Bůh Kaina kárá za to, že nejedná dobře. Proto Bůh nemohl mít zalíbení v Kainově oběti. Kain nejednal dobře a podle toho i jeho oběť byla Bohu nepřijemná, z duše se mu protivila... Stav jeho srdce je poznat z jeho

reakce na odmítnutí. I přesto Bůh Kaina neodvrhuje, ale napomíná ho a radí mu, jak má jednat, aby jeho oběti a on sám mohl být Bohem přijatý a Bohu příjemný. Tím, že varuje a poučuje Kaina, poučuje i kárá nás. To vše platí i pro nás. Jak často se chceme Bohu zalíbit nějakou svou obětí, ale náš život je plný neodpuštění, zloby, nelásky... Pak i naše obětování, naše modlitby nejsou Bohu milé a Bůh si zakrývá uši.

Má raději když se budeme učit dělat dobro, prosazujeme spravedlnost, podporujeme utlačovaného, zjednáваме sirotkovi právo a zastáváme se vdov!

Samuel tehdy prohlásil: „Těší snad Hospodina zápaly a oběti, jako když ho někdo poslušností ctí? Poslouchat je lepší nežli obětovat, věnovat mu pozornost je nad tuk beraní. 1.Samuel 15:22

2

Adam se miloval se svou ženou Evou a ta počala a porodila Kaina. Tehdy řekla: „Získala jsem od Hospodina muže!“ Genesis 4:1

Písmo (bible), jak často připomínám, je napsané pro naše poučení. Nemá za úkol být historickým románem nebo spisem, který přesně zachycuje děje a události. Zachycuje ty, které jsou důležité pro pochopení Boha a naše poučení. To dělá z Písma velmi živou knihu. Vše se pak dá použít do našich životů, Jde jen o to zjistit, co mi tím Bůh chce říci. Život myšlenkám, které tam jsou dává Duch svatý. On sám je autorem Písma. Vkládal do srdce a myslí myšlenky a úst slova, která pak byla zapsaná pisateli. Stejně musíme Písmo i číst. Máme se a potřebujeme se nechat vést

Duchem svatým při hledání jeho významu pro náš život. Dá se to dělat jednoduše tím, že Ho o to požádáme: "Prosím, Duchu svatý, abys mne vedl. dával porozumění a vkládal do srdce to, co budu číst. Děkuji."

Těm, kteří čtou Písmo poprvé a jen jako knihu historickou, pak přichází na mysl otázky, jako kde se v Bibli najednou vzali všichni ti ostatní lidé, o kterých tam na začátku není ani slovo. Částečně jsem na to odpověděl. Nebylo důležité se zabývat jejich rodopisem.

Přesto se o nich Duch svatý zmiňuje. Například v tomto prvním verši čtvrté kapitoly. "Získala jsem od Hospodina muže!" Jméno Kain znamená *získ* nebo také *vytvořit*. Kain nemusel být prvním dítětem Evy a Adama, ale možná prvním chlapcem (?). Mohli mít nejdříve dívku, stejně s dalšími, Abelem a Setem. Když se narodil Abel, mohlo být na zemi již více mužů a žen. Když se narodil Set, bylo Adamovi sto třicet let. Do té doby s Evou mohli mít a určitě měli mnoho dětí, které v době Seta již také sami byli prarodiči nebo dokonce pra prarodiči. Je logické, že minimálně Kain měl za ženu svou sestru nebo neteř. Po narození Seta žil Adam ještě osm set let. Jak velké množství přímých potomků musel Adam mít? Jak velké množství Kain, ale i Ábel (nevíme v kolika letech zemřel) a Set. A ti ostatní, kteří se narodili Adamovi a Evě po Setovi. V době narození Seta to mohlo být na zemi již několik tisíc lidí. Možná si to potřebujeme někteří z nás uvědomit (zkusit spočítat možnosti, abychom mohli dál číst a netápat v otázkách, které nám mají zpochybnit pravdivost Písma.)

Potom, co Kain zabil svého bratra Ábela, se odehrává toto:

„Cos to udělal?“ řekl mu Bůh. „Slyš, krev tvého bratra ke

mně volá ze země! Ted' budeš zlořečenější než země, která otevřela ústa, aby vpila krev tvého bratra, kterou jsi prolil! Když budeš obdělávat zem, už ti nedá svoji sílu. Budeš na zemi tulákem a štvancem.“ „Můj trest je větší, než lze unést,“ odpověděl Kain Hospodinu. „Pohled', dnes mě vyháníš ze vsí úrodné země a budu se před tebou muset skrývat. Budu na zemi tulákem a štvancem a kdokoli mě najde, ten mě zabije!“ Hospodin mu řekl: „Kdokoli zabije Kaina, ponese sedmínásobnou pomstu.“ Hospodin pak na Kaina vložil znamení, aby ho nikdo, kdo ho najde, nezabil. Kain tedy odešel od Hospodinovy tváře a usadil se v zemi Nód na východ od Edenu. Genesis 4:10:16

„Můj trest je větší, než lze unést,“ odpověděl Kain Hospodinu. „Pohled', dnes mě vyháníš ze vsí úrodné země a budu se před tebou muset skrývat. Budu na zemi tulákem a štvancem a kdokoli mě najde, ten mě zabije!“ Jak je to pro člověka typické. Místo, aby činil pokání a žádal o odpuštění, tak si stěžuje na to, jak se má zle a jak zle je s ním zacházené. Zase podle něj za to může Bůh. I Adam říká Bohu: „Žena, **kte**rou jsi mi dal, aby byla se mnou, ta mi dala z toho stromu, a tak jsem jedl.“ Ne já jsem vinný, ale Ty Bože, protože Ty jsi mi dal takovou ženu.

Bůh mu neřekl, že se musí před ním skrývat, ani ho nevydal ostatním, aby ho mohli zabít! To vyšlo z Kaina! Hřích, který nebyl vyznaný před Bohem, ho více a více odděloval od Boha. Vedl ho schovávat se před ním. Místo naděje mu vkládal do srdce strach, podezřívavost a zlé myšlenky o lidech.

Potřebujeme si všimnout, že ho Bůh nevyhnal od sebe, ale

jen z úrodné země. Velmi důležité je uvidět Boží jednání s hříšníkem. Kain si myslí, že ho může každý zabít, Bůh naopak chce jeho život zachovat. Proto mu dává znamení, aby nějaký člověk nechtěl vzít spravedlnost do svých rukou. Jak často o tom slyšíme, vidíme a také děláme i v dnešní době. Bereme spravedlnost a soud do svých rukou. Dokonce sami nad sebou.² Ani sebe nemáme soudit (pozor na rozdíl mezi souzením a rozsuzováním). Soud patří Bohu.³ A Bůh je spravedlivý, ale také milosrdnější než člověk.⁴

Kainovo znamení nebylo trestem, ale ochranou před zabitím!!!

Mám snad zalíbení ve smrti ničemy? praví Panovník Hospodin. Nechci snad raději, aby se od svých cest odvrátil a žil? Ezechiel 18:23

Pán neotálí splnit svůj slib, jak si někteří myslí, ale prokazuje vám svou trpělivost. Nechce totiž, aby někdo zahynul, ale aby všichni došli k pokání. 2.Petrova 3:9

3

I poznal Kain svou ženu, ta otěhotněla a porodila Henocha. Pak stavěl město a nazval jméno toho města podle jména svého syna Henocha. Henochovi se narodil Írad, Írad zplodil Mechújáela, Mechújáel zplodil Metúšáela, Metúšáel zplodil Lámecha. Lámech si vzal dvě

² 1.Korintským 4:3-5

³ Římanům 12:19

⁴ Jakub 2:13, Žalm 89:15

ženy. Jméno jedné bylo Áda a jméno druhé Sila. Áda porodila Jábala, který se stal otcem těch, kdo bydlí ve stanu a chovají dobytek. Jeho bratr se jmenoval Júbal. Ten se stal otcem všech hrajících na lyru a flétnu. A Sila, ta také porodila: Túbalkaina, kováře všech bronzových a železných nástrojů.

Túbalkainova sestra byla Naama. I řekl Lámech svým ženám: Ádo a Silo, slyšte můj hlas! Ženy Lámechovy, naslouchejte mé řeči! Neboť jsem zabil muže za svou modřinu, chlapce za svůj šrám. Jestliže Kain bude pomstěn sedmkrát, Lámech sedmdesát sedmkrát.
Gnesis 4:17-24

Pokud Písmo je k našemu poučení, proč se zabývá tímto jediným rodem Kaina. Určitě měl Kain více dětí než jen Henocha. Z rodopisu Henocha se dovídáme nejen o muzikantech a kovářích, ale především docházíme muži jménem Lámech. To je to důležité pro nás. Muzikanti, kováři a všichni lidé mimo Noa a jeho rodiny v potopě umřou, proto tyto informace nejsou pro nás to důležité. Lámech ano. Lámech, tak jako jeho praprapraděda Kain, zabil člověka. Mládence. Kain měl strach, že se mu lidé budou mstít a zemře. Bůh vyhlásil, že pokud někdo Kaina zabije, bude sedmkrát pomstěn a dal na něj znamení, aby ho poznali. Lámech sám sebe povýšil na boha. Sám nad sebou vyhlásil, že pokud se mu bude někdo za to mstít, bude jedenáctkrát více pomstěn než Kain. Tady vidíme, co dělá nevyznaný, neodpuštěný a skrývaný hřích v generacích lidí. Jak celé generace devastuje v jejich pohledu na spravedlnost a právo, v jejich sobectví a svévoli. To pokračovalo skrze rod Kaina a jejich děti dál až do doby kdy *Hospodin viděl, jak se na zemi množí lidské*

zlo a že všechny myšlenky, jež sprádají v srdcích, jsou den co den jen zlé. (Genesis 6:5) Pro ně Bůh zatopil zemi vodou.

I dnes můžeme vidět jak zlé jednání, hřích, neodpuštění ničí celé generace. Jak vstupuje do dalších generací a stupňuje své zlo. Je to prokletí nad celými generacemi lidí. Jediný způsob jak to zastavit je navrátit se k Bohu skrze Krista, vyznat se mu z těch zlých věcí a požádat o odpuštění. On je natolik věrný, že když své hříchy vyznáváme, On nám je odpouští.⁵ A nejen to, zastavujeme tím i tato generační prokletí a ona nepřechází na naše děti, vnoučata... . Vírou v Krista přijímáme i to, že On Kristus se za nás stal na kříži prokletím (vzal všechny nepravosti, nemoci a prokletí na sebe).⁶

4

"Adam se znovu miloval se svou ženou a ta porodila syna a dala mu jméno Set (to jest Náhrada). Řekla si totiž: „Bůh mi dal jiného potomka náhradou za Ábela, kterého zabil Kain.“ Také Setovi se pak narodil syn a dostal jméno Enoš, Člověk. Tehdy začalo vzývání Hospodinova jména."
Genesis 4:25-26

Od této chvíle se Písmo v kapitolách až po potopu zaměřuje již jen na Seta a jeho potomky. Je to z několika důvodů. Jeden již známe a tím je, že nám přináší poučení a dovádí nás k pokračovateli lidstva k Noemu. Když to shrneme, vidíme první lidi Adama a Evu a pak jenom Seta, ze kterého vzešel po mnoha generací Noe a jeho rodina,

⁵ 1.Janova 1:9

⁶ Galatským 3:13

kteří znovu zabydlovali zemi po potopě. Můžeme říct, že Set je dalším zakladatel lidského rodu. Ostatní Adamovy a Eviny děti a jejich rody vymřely při po potopě. Písmo se nezbyvá jinými potomky jen těmi, kteří jsou v přímé linii k Noemu.

Také Setovi se pak narodil syn a dostal jméno Enoš, Člověk. Tehdy začalo vzývání Hospodinova jména. Adamovi bylo při narození Enoše 235 let. Možná již byl na světě i Lámech. Rozdíl můžeme vidět. U Lámecha se násobí zlo a nezávislost na Bohu, za Enoše začíná opět hledání Hospodina.

Nevíme jaký měli Adam s Evou vztah s Bohem po vyhnání ze zahrady Eden, nevíme jaký měl vztah k Hospodinu Set. Víme, že pokolení Kaina tento vztah nemělo, spíše naopak se Hospodinu vzdalovalo. O ostatních také nic nevíme. To, co víme je, že i po vyhnání z Edenu Bůh k lidem mluvil a chtěl mít s nimi vztah. Přesto to vypadá, že lidé té doby byli Bohu vzdáleni, i když k němu mohli být blíže než kdokoli jiný. Věděli o Něm a měli mezi sebou Adama a Evu, kteří s Bohem měli ten nejužší vztah, kteří věděli jaké to je žít s Bohem. Ale až za Enoše se však lidé opět začali navracet k Bohu a hledat s ním vztah.

Něco podobného můžeme vidět i dnes.

Je obrovské množství těch, kteří ví o Bohu, ale přesto žijí své životy. Chodí do kostelů, modlí se, ale nemají vztah s Bohem. Říká se, že bližší košile než kabát. Pokud tou košilí je náš osobní život a kabátem je Bůh a jeho vůle pro nás, pak jsme na tom stejně jako oni.

Pokud je nám bližší Bůh a jeho věci než ty naše, pak jsme skutečnými ctiteli Boha a navracíme se k němu jako jeho děti. Tak jako za Enoše.

"Když bylo Enošovi 90 let, zplodil Kénana. Po zplození Kénana žil Enoš ještě 815 let a plodil syny a dcery. Enoš žil celkem 905 let a potom zemřel. Když bylo Kénanovi 70 let, zplodil Mahalalela. Po zplození Mahalalela žil Kénan ještě 840 let a plodil syny a dcery. Kénan žil celkem 910 let a potom zemřel. Když bylo Mahalalelovi 65 let, zplodil Járeda. Po zplození Járeda žil Mahalalel ještě 830 let a plodil syny a dcery. Mahalalel žil celkem 895 let a potom zemřel. Když bylo Járedovi 162 let, zplodil Enocha. Po zplození Enocha žil Járed ještě 800 let a plodil syny a dcery. Járed žil celkem 962 let a potom zemřel. Když bylo Enochovi let, zplodil Metuzaléma. Po zplození Metuzaléma žil Enoch s Bohem ještě 300 let a plodil syny a dcery. Enoch žil celkem 365 let. Enoch žil s Bohem, až jednou zmizel, neboť ho Bůh vzal. Když bylo Metuzalémovi 187 let, zplodil Lámecha. Po zplození Lámecha žil Metuzalém 782 let a plodil syny a dcery. Metuzalém žil celkem 969 let a potom zemřel. Když bylo Lámechovi 182 let, zplodil syna a dal mu jméno Noe, Úleva, neboť řekl: „Ten nám přinese úlevu od těžké dřiny našich rukou, kterou máme se zemí, jíž Hospodin zlořečil.“ Po zplození Noema žil Lámech 595 let a plodil syny a dcery. Lámech žil celkem 777 let a potom zemřel. A když bylo Noemovi 500 let, zplodil Sema, Chama a Jáfeta. Genesis 5:9-32

Jak je to povzbuzující, že Bůh pisateli předává přesná čísla. Ukazuje nám to Boží zájem o člověka. Zná ho po jménu a zná přesně počet jeho let. Podobně je to s námi. Někdy přichází chvíle, kdy se cítíme opuštění, Bohem opuštění, ale On o nás ví. Nejen o počtu našich let, ale i

počtu našich dní a hodin, ví úplně všechno. Podle toho v kolika letech se narodil syn svému otci a kolika let se syn dožil než zplodil potomka, o kterém píše Písmo, můžeme spočítat dobu od Adama k Noemu a od Noema k Abrahámovi. Tedy můžeme se zpětně dopočítat stáří člověka.

Dále se dovídáme, že bylo těžké žít na zemi. Jak jsme četli v třetí kapitole, Bůh ji zlořečil (proklel). Byli zde potomci Kaina, kde se hřích a zlo umocňovalo a byla zde linie Seta. Ta však musela žít společně s ostatními. Tak jako dnes žijí Boží děti. Nemohou se odstěhovat mimo společnost, protože by pak nemohly být svědectvím ostatním, nemohly by přinášet evangelium. Ve slovech Lámecha (Zde pozor – jedná se o jiného Lámecha, než jsme četli v rodopise Kaina!) vnímáme tu těžkost života. Také slyšíme prorocké slovo - Noe přinese úlevu. Pravděpodobně Lámech neměl poznání o potopě, ale věděl, že jeho syn bude hrát pro další generace to nejdůležitější roli.

I my ve své generaci jsme důležití svým poselstvím, vzorem svého života v Kristu pro další generace. Neutíkejme se někam schovat, ale buďme světlem tomuto světu právě na tom místě, kam nás Bůh povolal. A On bude s námi až do skonání světa.⁷

6

Když se lidstvo na zemi začalo množit a rodily se jim dcery, Boží synové viděli, jak jsou lidské dcery krásné, a brali si za ženy všechny, jichž se jim zachtělo. Tehdy si

⁷ Matouš 28:20

Hospodin řekl: „Můj Duch nezůstane v člověku navěky – je to koneckonců smrtelník! Ať jeho život trvá jen sto dvacet let.“ (V oněch dnech, a také později, se na zemi vyskytovali zrůdní obři. Boží synové totiž přicházeli k lidským dcerám a ty jim je rodily. To jsou ti dávní hrdinové, ti muži slavné pověsti.) Hospodin viděl, jak se na zemi množí lidské zlo a že všechny myšlenky, jež sprádají v srdcích, jsou den co den jen zlé. Hospodin litoval, že vůbec učinil člověka, a trápil se v srdci. Tehdy si řekl: „Člověka, jehož jsem stvořil, smetu z povrchu země a s ním i dobytek, drobnou havěť a nebeské ptactvo! Je mi líto, že jsem je učinil.“ Noe však u Hospodina našel milost. Genesis 6:1-8

Zde můžeme vidět, v čem žili lidé a to i ti, kteří patřili k Setovu a Enošovu rodu. Dokonce můžeme číst, že nikdo ani oni neobstáli v tom, co se na zemi dělo. *Hospodin viděl, jak se na zemi množí lidské zlo a že všechny myšlenky, jež sprádají v srdcích, jsou den co den jen zlé.* I my, jak sami víme, žijeme v době, kdy myšlení lidí je zlé, čím dále více zmatené a proti Kristovské. Ježíš říká: "...Až ale přijde Syn člověka, najde na zemi víru?"⁸ Na rozdíl od doby těchto prvních lidí, jsou dnešní Boží děti posílnění, pod ochranou a vedení v Duchu svatém. Mají se o koho opřít. *A proto již není žádné odsouzení pro ty, kdo jsou v Kristu Ježíši...*⁹

I my jako Noe nacházíme milost u Boha a posílnění v Duchu svatém. Proto můžeme v tomto světě obstát a být světlem. Chodme Duchem a nezhrěšíme.¹⁰ To znamená,

⁸ Lukáš 18:8

⁹ Římanům 8:1

¹⁰ Galatským 5:16

chodit v Boží vůli, hledat ji a žít ve víře. "A Bůh snad nezjedná právo svým vyvoleným, kteří k němu volají dnem i nocí? Myslíte, že jim bude otálet pomoci? Říkám vám, že jim zjedná právo, a to rychle" Lukáš 18:7-8a

7

Toto je Noemův příběh. Noe byl mezi svými současníky spravedlivý a poctivý člověk. Noe žil s Bohem. Noe zplodil tři syny: Sema, Chama a Jáfeta. Země však byla v Božích očích zkažená a plná násilí. Bůh pohlédl na zemi a hle, byla zkažená! Každý smrtelník na zemi žil zkaženě. Bůh Noemovi řekl: „Se všemi smrtelníky je konec. Země je plná jejich násilí, a tak je zničím i se zemí. Postav si archu z cypřišového dřeva. Archu propleteš rákosím a zevnitř i zvenčí ji vymažeš smolou. Uděláš ji takto: archa bude 300 loktů dlouhá, 50 loktů široká a 30 loktů vysoká. V arše necháš průzor a o loket výše ji zastřešíš; do boku archy také vsadiš dveře. Uděláš v ní spodní, druhé a třetí patro. Hle, já sám způsobím na zemi záplavu vody, jež zničí všechny živé tvory pod nebem. Vše, co je na zemi, zahyne. S tebou však uzavřu smlouvu, a tak vejdeš do archy – ty a s tebou tví synové, tvá žena a ženy tvých synů. Ze všeho živého, z veškerého tvorstva, přivedeš do archy po páru od každého druhu, aby přežili s tebou. Bude to samec a samice z různých druhů ptáků, z různých druhů dobytka i z všemožných druhů zemské havěti. Z toho všeho k tobě přijde po páru, abys je zachoval naživu. Proto si opatři veškerou potravu, která se jí, a připrav zásoby jídla pro sebe i pro ně.“ Noe tak učinil; učinil všechno přesně tak, jak mu Bůh přikázal. Genesis 6:9-22

Jaký je náš příběh? Je těžší? Je jiný? Žiji v jiné době? *Bud' si jist, že v posledních dnech nastanou těžké časy. Lidé budou milovat jen sami sebe a své peníze; budou vychloubační, arogantní, urážliví, vzpurní k rodičům, nevděční, bezbožní, bezcitní, nesmiřitelní, pomlouvační, nevázaní, bezuzdní, nepřátelé dobra, zrádci, lehkomyšní, domýšliví, milovníci rozkoše spíše než milovníci Boha. Navenek sice budou ztělesněná zbožnost, ale její moc budou popírat. Od takových se odvracej.*
2.Timoteova 3:1-5

Čím více jsme blíž posledním dnům, tím více můžeme vnímat tuto skutečnost. Bojujeme s tím, jak v takové době žít a zachovat si čistý štít. Nejde jen o to, co děláme nebo neděláme, ale jak se k lidem kolem nás stavíme, jaký k nim máme ve svém srdci postoj. Odvracet se, zde znamená nespolečovat se s nimi. Neznamená to však, že je budeme nenávidět, soudit, pohrdat... Proč? Protože soud patří Bohu a ne nám. Z mého srdce má vycházet láska a ne zloba a nenávisť, pohrdání. Nakonec nevím, kdy a kdo z nich přijme nabídnutou Boží milost a obrátí se ke Kristu. Láska však neznamená, že budu s podobnými lidmi na jedné lodi. Je však těžké s k tomu tak postavit. Často jsme zraňováni, přichází nám do mysli myšlenky, o kterých se nedá říci, že jsou plné lásky apod. Noe určitě prožíval podobné stavy. Měl však pro to jedno dobré řešení:

učinil všechno přesně tak, jak mu Bůh přikázal.

Než půjdeme dál, rád bych se zastavil u veršů, kterými začíná celý Noemův příběh. Určitě jste si všimli, že jsem tyto verše přeskočil.

"Když se lidstvo na zemi začalo množit a rodily se jim dcery, Boží synové viděli, jak jsou lidské dcery krásné, a brali si za ženy všechny, jichž se jim zachtělo. Tehdy si Hospodin řekl: „Můj Duch nezůstane v člověku navěky – je to koneckonců smrtelník! Ať jeho život trvá jen sto dvacet let.“ (V oněch dnech, a také později, se na zemi vyskytovali zrůdní obři. Boží synové totiž přicházeli k lidským dcerám a ty jim je rodily. To jsou ti dávní hrdinové, ti muži slavné pověsti.)"

Z těchto několika veršů se dovídáme hned tři věci.

1. Je to Duch Boží, který dává život. Není to tělo samo osobě, co je životem, ale Duch. Pokud Duch z člověka odchází, člověk umírá. Je to důležité, protože jsou různé názory a doktríny o tom, jak je to s tělem, duší, duchem člověka a Duchem Božím. Duch je život. Když odejde, zůstává jen mrtvé tělo, které nemá šanci na život. Můžeme dokonce uměle udržovat některé jeho funkce v činnosti, ale i tak je již mrtvé.

2. Zjišťujeme kdy se prvním lidem začal zkracovat život. Generace po Noem, již měly vždy kratší a kratší život. (cca 600,500,400,200...)

3. Mnoho z nás, kteří jsme si přečetli tuto kapitolu, zablíkala zpráva o Božích synech, kteří si brali lidské dcery a o zrůdných obrech, hrdinech slavné pověsti, které jim tyto ženy rodily. Také z těchto veršů se dovídáme proč člověku Bůh zkrátil život.

Veškeré zlo pochází od zlého. I on je zařazený s ostatními jako Boží syn. *"Jednoho dne, když synové Boží přišli, aby předstoupili před Hospodina, přišel s nimi i satan."* Job 1:6. Boží synové (s malým s) jsou andělé. Víme, že satan byl svržen s mnoho jinými anděli na zem, pro vzpouru proti Bohu.¹¹ Adam s Evou mu předali skrze nevíru svou autoritu na zemi. On se tím stal knížetem tohoto světa.¹²

Tito svržení andělé nejen měli autoritu, ale také se nechali uctívat skrze různé obřady jako bohové. Obřady byly různé včetně orgií a lidských obětí. Téměř všechny vedly ke smilstvu.

Mezi jejich služebníky bylo mnoho žen, které se stávaly ženami těchto Božích synů. (V mnohé literatuře dávné historie nacházíme nejen zmínky o potopě, ale také o těchto obrech a "hrdinech" té doby. Nebyli to však hrdinové Boží, a nebyli podle Božího srdce, proto a nejen proto Bůh začal jednat.)

Důvodem, že se rozmáhalo zlo, bylo právě uctívání těchto bůžků a následné orgie a další okultní praktiky. To vedlo ke zkrácení lidského věku, ale také k potopě.

9

Hospodin potom Noemovi řekl: „Vejdi s celou svou domácností do archy. Viděl jsem totiž, že jsi přede mnou v tomto pokolení jediný spravedlivý. Ze všech čistých zvířat vezmeš k sobě po sedmi párech, vždy samce a samici; ze všech nečistých zvířat však jen po páru, samce a samici. Také z nebeského ptactva vezmeš po sedmi párech,

¹¹ Zjevení 12:9

¹² Jan 14:30, Lukáš 4:1-6

vždy samce a samici, pro zachování jejich semene na zemi. Už za sedm dní totiž na zem sešlu déšť, jenž potrvá čtyřicet dní a čtyřicet nocí. Vše, co jsem učinil, smetu z povrchu země.“ A Noe učinil všechno tak, jak mu Hospodin přikázal.

Země byla zaplavena vodou, když bylo Noemovi šest set let. Kvůli té vodní záplavě vešel Noe do archy a s ním jeho synové, jeho žena a ženy jeho synů. Ze všech čistých i nečistých zvířat, ze všech ptáků i ze všeho, co leze po zemi, vešli k Noemovi do archy vždy dva a dva, samec a samice, jak to Noemovi přikázal Bůh. Po sedmi dnech pak byla země zaplavena vodou. Stalo se to šestistého roku Noemova života, sedmnáctého dne druhého měsíce. Ten den vytryskly všechny prameny veliké propasti a nebeské průduchy se otevřely. Průtrž vod trvala na zemi čtyřicet dní a čtyřicet nocí. Noe, jeho synové Sem, Cham a Jáfet, Noemova žena a tři ženy jeho synů vešli onoho dne do archy. Oni i všemožné druhy zvířete, dobytka, havěti lezoucí po zemi i ptactva, všichni ptáci a okřídlení přišli k Noemovi do archy. Ze všeho, v čem je duch života, přišli po jednom páru. Z veškerého tvorstva přišel samec a samice, jak jim Bůh přikázal. A Hospodin za ním zavřel. Na zemi pak během čtyřiceti dní nastala potopa. Vody přibývalo, až nadnesla archu, takže se zvedla od země. Voda se na zemi mohutně vzdouvala, rychle jí přibývalo a archa plula po vodní hladině. Voda se na zemi vzdouvala stále mohutněji, až přikryla všechny vysoké hory pode vším nebem. A když byly hory přikryty, vzdemula se voda ještě o patnáct loktů. Veškeré tvorstvo na zemi, vše, co se hýbe, zahynulo – ptactvo i dobytek, zvíř i veškerá havěť hemžící se po zemi, i všichni lidé. Vše, co mělo v chřípí dech života, vše, co žilo na souši,

pomřelo. Bůh smetl všechny živé tvory z povrchu země. Vše od člověka až po dobytek, drobnou havěť i nebeské ptactvo bylo smeteno ze země. Zůstal jen Noe a ti, kdo s ním byli v arše. Voda se na zemi vzdouvala sto padesát dní. Genesis 7 kap.

Noe byl jako jediný shledán před Bohem spravedlivým. Měl však ještě ženu a tři syny se snachami. I oni byli spravedliví? Ne, to se zde nepíše. Později zjistíme, že srdce jednoho z jeho synů bylo špatné. Přesto je Bůh posílá do lodi všechny. Bůh ví o naší rodině, často je obrazně řečeno "neseme" sebou v jeho požehnání. Každý však má svůj čas. „Věř v Pána Ježíše, a budeš spasen ty i tvůj dům!“¹³

Jsou věci, které můžeme udělat a Bůh říká, abychom je udělali (Noe postavil archu, nastoupil se svou rodinou). Je však také mnoho věcí, které nedokážeme, ač bychom se snažili sebevíce. Ty může udělat je Bůh. (Dovedl zvířata do archy, zavřel za nimi těžké dveře, ale také dal Noemovi sílu, chtění i činění, víru a naklonil k dílu i srdce jeho synů a ženy.) Je dobré si umět "rozdělit" práci. Co je moje odpovědnost a co je dílo Pána. Není to těžké, jen potřebujeme slyšet od Boha, co chce, abychom dělali. A udělat to. Někdy chceme dělat všechno sami nebo naopak nechceme dělat nic a vše žádáme po Bohu. Pokud uděláme přesně to, co Bůh po nás požaduje, uvidíme zázraky, uvidíme jeho dílo. V době, kdy kolem nás bude vše v

¹³ Skutky 16:31

chaosu a budou se věci rozkládat, my budeme v bezpečí na Boží cestě. Budeme v Jeho „arše“.

10

Bůh však pamatoval na Noema i na všechnu zvěř a dobytek, který s ním byl v arše. Nechal nad zemí vát vítr a voda se utišila. Prameny propasti i nebeské průduchy se zavřely a průtrž z nebe přestala. Voda začala ze země zvolna ustupovat a po sto padesáti dnech konečně opadla. Sedmnáctého dne sedmého měsíce archa spočinula na pohoří Ararat. Voda zvolna opadala až do desátého měsíce. Prvního dne desátého měsíce se ukázaly vrcholky hor. Po čtyřiceti dnech Noe otevřel okno, jež v arše udělal, a vypustil havrana. Ten vylétal a zase se vracel, dokud voda na zemi nevyschla. Potom vypustil holubici, kterou měl s sebou, aby zjistil, zda voda ustoupila z povrchu země. Holubice však nenašla místo, kde by mohla nohama spočinout, a vrátila se k němu do archy, neboť voda ještě pokrývala celý povrch země. Noe tedy vystrčil ruku, chytil ji a vzal ji k sobě do archy. Počkal ještě sedm dní a znovu vypustil holubici z archy. Večer se k němu holubice vrátila a hle, v zobáku měla čerstvý olivový lístek! Tak Noe poznal, že voda ustoupila ze země. Počkal tedy dalších sedm dní, vypustil holubici znovu a už se k němu nevrátila. Šestistého prvního roku Noemova života, prvního dne prvního měsíce, začala voda na zemi vysychat. Noe tedy odsunul příklop archy, podíval se ven a hle, zemský povrch osychal. Dvacátého sedmého dne druhého měsíce byla země suchá. Tehdy Bůh k Noemovi promluvil: Vyjdi z archy – ty a s tebou tví synové, tvá žena a ženy tvých synů. Vyved' s sebou všechno živé, co

máš u sebe – veškeré tvory z ptactva, dobytka i havěti lezoucí po zemi. Ať se hemží na zemi a ať se na zemi plodí a množí.“ Noe tedy vyšel ven a s ním i jeho synové, jeho žena a ženy jeho synů. Všechna zvíř, všechna havěť, každý pták, všechno, co se hýbe po zemi, vyšlo z archy podle svých čeledí. Noe tehdy postavil Hospodinu oltář a vzal ze všech čistých zvířat a ze všeho čistého ptactva a obětoval na oltáři zápalné oběti. Když Hospodin ucítil příjemnou vůni, řekl si v srdci: „Už nikdy kvůli člověku neprokleji zem, i když jsou myšlenky lidského srdce už od mládež zlé. Nikdy už nepobijí vše živé, jako jsem to učinil. Dokud bude trvat země, nikdy nepřestane setba a žeň, chlad a horko, léto, zima ani noc a den.“ Genesis 8. kap.

Bůh zachraňuje ty, kteří mu důvěřují a jejichž důvěra je vyjádřená poslušností. Nemusí se v ničem bát. Noe se svou rodinou byl po mnoho měsíců zavřený v arše, v bezpečí. Určitě jim však bylo těsno a prostředí asi nebylo komfortní - jak jsme dnes zvyklí používat toto slovo. Nebyla to jejich komfortní zóna. Noe několikrát vypouští ptáka, aby se dozvěděl zda voda již opadla a je někde souš.

Poté, co se to již dověděl a archa přistála na pohoří, nic neuspíšil, ale čekal na Boží povel. Čekal další dva měsíce. Často si přiděláváme nepříjemnosti nebo se vzdáváme zázraků jen proto, že si myslíme, že známe správné načasování. Řídíme se tím, co vidíme, slyšíme kolem nebo našimi vědomostmi a rozhodujeme se podle toho. Noe čekal až na Boží povel!!!

Naučme se řídit Božími povely a čekat na ně. Výsledkem toho, že Noe to uměl, přišlo Boží zaslíbení: „**Už nikdy**

kvůli člověku neprokleji zem, i když jsou myšlenky lidského srdce už od mládí zlé. Nikdy už nepobiji vše živé, jako jsem to učinil. Dokud bude trvat země, nikdy nepřestane setba a žeň, chlad a horko, léto, zima ani noc a den."

I my můžeme být zdrojem Božího požehnání pro lidi kolem, přestože víme, že lidské srdce je už od mládí zlé. Jako Noe otevřel dveře do nové etapy lidstva, tak i my můžeme pomoc lidem otevřít dveře do jejich nové etapy života s Kristem. Nesmíme však více toužit po komfortní zóně v našich životech, ale naslouchat povelům Ducha svatého a plnit je.

Snášej útrapy jako dobrý voják Ježíše Krista. Nikdo v bojové službě se neplete do civilních záležitostí; jinak by s ním velitel nebyl spokojen. Ani žádný závodník nezíská věnec, nezavodí-li podle pravidel. I rolník musí těžce pracovat předtím, než okusí úrodu. Přemýšlej o mých slovech; Pán ti dá, abys to všechno pochopil. 2.Timoteova 2:3-7

Pokud jsme vojáky Krista, nehledejme komfortní zóny. V takových se těžko naslouchá Božím povelům a ještě hůř se jimi řídí.

